

24 топа се отправя направо за Сливенъ. Той е билъ съ дѣсното крило на войските, които почивали въ самото подножие на Балкана и атакувалъ турцитѣ въ една джбова гора¹⁾). Силната канонада принуждава турцитѣ да се оттеглятъ²⁾). Генералъ Рюдигеръ постепенно настѫпвалъ къмъ града, а турцитѣ го посрѣщали съ залпъ отъ топове изъ окопите си въ дѣсното крило (днесъ между артилерийските казарми и Аркърж-Куручъ). Турцитѣ изгърмѣли само два залпа и се оттеглили, а князъ Горчаковъ спечелва върху на единъ хълмъ, отъ дѣто можель да види града. (Вѣроятно Янѣ Баиръ подъ Яск Tene).

Въ това врѣме Сливенъ почти билъ изпразненъ отъ турцитѣ, които бѣгали по разни направления. (Тукъ подъ израза *турци* трѣба да се разбира по-скоро турското население, а не турските войски). Казаситѣ, вече осигурени въ тилъ, се нахвѣрлятъ върху бѣгащата войска (*Sie war bereits verlassen, und die Turken flohen nach allen Richtungen von den Kosacken verfolgt.*).

Сливенци, както ще видимъ, излѣзли да посрѣщнатъ руситѣ, когато още схватките между руси и турци не сѫ били привѣршени. Тѣ посрѣщали руситѣ (очевидно вънъ отъ града) съ хлѣбъ и соль въ знакъ на „покорность“, а свещенниците носѣли кръстове и светена вода (*Die christlichen Bewohner kamen den Russen in Prozession entgegen, die Geistlichkeit trug das Kreutz und das Weihwasser, die Bulgaren fiberreichten Brod und Salz, als zeichen der Unterwerfung.*).

Прѣвъ влиза въ самия градъ 36-я Егерски полкъ, който не срѣщналъ никакво съпротивление (*besetzte den Ort ohne allen Widerstand*).³⁾ Той Егерски полкъ ще е билъ отъ дѣсното крило ма князъ Горчаковъ, защото, по думитѣ на стари сливенци, които помнятъ падането на Сливенъ, руситѣ сѫ

¹⁾ И тукъ се говори за джбова гора, но мѣстата, дѣто сѫ ставали сраженията не сѫ точно опредѣлени. На всѣки случай, руското дѣсно крило, дѣто е билъ и князъ Горчаковъ, се е движело край лозята на Айвалж дере.

²⁾ Старци разправятъ, че първите руски топове изгърмѣли отъ Бѣршанъ. Една отъ гранатите паднала въ циганската махала и събаря кѫщата на Х. Балиноолу, дѣто изровила една тенджера съ „алтъни“ и я направя на „юлючѣ“.

Турските аванпостове сѫ били прѣдъ лагъма, който и до днесъ личи въ полето на югъ отъ артилерийските казарми.

³⁾ Датата на Селимински „11-и Августъ“, когато „руските войски прѣминали Балкана и прѣвзели Сливенъ“ е споредъ западното лѣточисление. I, 15.

Датата на Slade e съ единъ денъ сбѣркана. Твърдението на Alison, че боя при Сливенъ е станалъ въ единъ денъ, а руситѣ влѣзли въ града на другия денъ -- не е вѣрно. Cr. History of Europe, 1854, III, 354.